

РЕДОВНА ПРИТУРКА НА "МАКЕДОНИЯ"

Желание и старание.

Споредъ различни погледи възгледъ на сѣтъ на и различни мнѣния на човѣшкѣ, а отъ тѣзи разни мнѣния произлизатъ и различни стремленія едни на едно и други на друго да валатъ и да ся мѣчатъ да го постигнатъ, отъ това еще произлиза че едни одобряватъ едно, а други друго и отъ туй и прѣдпочитанія и издирания и раздѣленія на партии.

При всичко това обаче има работы въ които погледы на всички ся ершатъ, всички бѣгатъ за тѣхъ на едно мнѣние, всички ги одобряватъ и ги желаятъ и всички безъ ни ний малко прѣдирание приематъ съгласно че ся добры и потрібны.

Кои ся тѣзи работы?

За първо ний мислимъ че всички безъ исключение и вжидатъ и оебшатъ и приоиматъ, че народа и правительства трѣба да ся грижатъ и да ся ершатъ; за ответственото си матеріално благосъстояние, защото всички ся на едно мнѣние и не могатъ да иматъ оебшъ едно убѣждение, че безъ туй условие нѣма здраво народно и държавно съществуваніе. Също тѣи пакъ всички и вжидатъ и оебшатъ и приематъ че трѣба да ся грижатъ и стараатъ да ся распространява просвѣщеніето между народа, защото не що ся намѣри, мислимъ ни единъ разуменъ човѣкъ, койго да не вжиде и да не познае че народъ безъ просвѣщеніе е като човѣкъ безъ крако.

Що каже че потрібата въ матеріално разпитіе, и потрібата въ просвѣщеніето снадѣтъ въ редъ на ошѣзи отношенія, които ся отъ всички разбиратъ, отъ всички приематъ и всички трѣба да желаятъ и да ся стараатъ за тѣхного употребяваніе.

За това нѣма никакво сумнѣніе, но... у насъ работата е стигнала само до общо желаніе, а не е дошла и до общо стараніе за постиганіе на желаного, а всякой зано че само сухо желаніе не пѣли празднижъ торба.

Нищо не върши просто желаніе;

Всичко извърша трудъ и стараніе.

Какви сме си.

Истинжъ е че ний сме хора на добро то расположение и на добротъ волжъ за хубавото и полезното, но за зѣжъ честь ний сме хора отъ най-малкѣ опитности и често, твърдъ често, когато некои да наиравинъ добро, правимъ безъ да шемъ най-големого зло. Трѣба да испомѣамъ че ний-стпимъ, въ всяко почти прѣдиратіе, ний имамъ едни частъ смѣсь отъ своекористіе или коевенна мстительность, но истинно е че также всякога по голѣмийтъ дозъ на нашето дѣйстваніе има за цѣль общѣтъ полжъ и можемъ да кажемъ, за честь на народа ни и за почестъ на дѣйцѣтъ испомежду насъ, че всякога завземаніето ни за какѣто и да е работѣ има повече отъ двигателныя причини на прѣдиратіята си общого добро; жалко само че, както рѣкохъ, често и твърдъ често, добрытъ ни прѣдиратіи за доброто, отъ малкото ни познание на работытъ и отъ помалкѣтъ ни опитности зематъ съвоемъ друго направленіе и противу добротъ ни полжъ иматъ твърдъ лоши слѣдствія. . . .

— 0 —

Владѣтелитѣ но и народътъ.

Отъ едикъ допижъ изъ Берлинъ извличамъ слѣдующиъ знаменитѣ думи: „Ако силжъ, сполукжъ, честь и слава о онова, което всякой човѣкъ желае, и ако всичко това е еднозначително съ *благополучіе*, тогѣжъ императоръ Вилхелмъ може да ся сматра че дѣйствително е добылъ всичко това. Твърдъ рѣдко може иъкой владѣтель въ царственицѣто си значително слово да изговорѣ на народа си и на прѣдставителитѣ му тожкожъ благоприятны и славны събытія, както минѣлытъ понедѣльникъ нашійтъ старъ императоръ! Царското слово въ съкращеніе съдържа слѣдующето:“ придобыхъ оуи, което бачытъ ни прѣди стотны годѣны на праздно бѣхъ желали, сега сме съединены, сѣсны, голѣмы. Благополучіето ни напрѣдва и все порасва, нека прочее ся занимаемъ за да го умножимъ и угодымъ еще повече. Всяко враждебно тежненіе противу закона и редътъ шѣ ся отсокоимъ, всякой отъ насъ има право да ся наслаждава на поврѣнителство-

1871
1871
1871

то отъ закона и да участвува въ общото благополучіе.

Но отъ че всько царско слово не е велико точиото сждовише на състолието на едни държавъ; то е просто едно запинчно изпиеиѣ на познатото отъ всички, то е съкращено изречеиѣ на голѣми и общи сношенія. И приедно убо нашето правителство може ли си горди за най-голѣми сполуки, за цвѣтушцѣ си финанции и за благосовѣстно и точно приспособленіе на законитѣ, но остава още доподни иѣща да си направитѣ и за народа, който ако и сиромашъ и безъ притяжанія, не малко е стѣдѣствовалъ за отечеството.

Ако нашитѣ народѣ не бѣше работенъ и снисливъ, отдавна еще да се е изложилъ на най-последнѣето сиромашество поради прѣградицитѣ данци и твърди малкитѣ заплати на работницитѣ. И оплаква си наистинѣ по нѣкога, но пакъ като сжди работитѣ хладнокрѣвно, улавя си пакъ на работѣ и съ благодареніе исплаща даноцитѣ, макаръ че заплатата само въ голѣмитѣ градове е малко спосна. Тѣй въ Берлинѣ едни работникѣ спечелва на день 5-6 силвен-грошена (7 $\frac{1}{2}$ таквитѣ сѣ равни съ едни франгъ), когато оитѣ за конто работѣтѣ и повсѣо придобиватѣ отъ тѣзи работѣ и сѣ прѣбогати

Българскый въпросъ.

Подъ горній насловъ прочитами въ *Kurier d'Orléans* отъ 14/26 Декемвриѣ слѣдующето:

Извѣстно е, че Българскыйтъ въпросъ ся рѣши чрѣзъ еднѣ Императорскый Ферманѣ. Но силии интриги парализирувахъ до сега спасителното дѣйствиѣ на вѣсчайшѣтъ царскѣ воли, и Българскыйтъ въпросъ взе едно възвращеніе, отъ което всичкый Българскый народъ ся обезпокои.

Понсже между Българитѣ има хора, които защищаватѣ дѣлото си съ едно благоразуміе и съ едно постоянство, което побъркува противницитѣ, тѣзи послѣднитѣ съставили прѣзъ тѣхъ дни съзаклятіе да прѣдставятѣ прѣдъ В. Портѣ тѣзи хора, като че сѣ тѣ само прѣплетѣиѣ на спогожденіето, и за това да ся отдадѣчатъ отъ Цариградѣ. Едни владыи, на когото обѣщавали чинѣтъ на Екзархѣ, и едни или двама други Българи щѣли да ставѣтъ орудіа на тѣхъ клеветѣ

при Великыйтъ Везирѣ. По благополучіе съ заклѣтіето ся открито и отстранило.

Но остава едни чловѣкъ, когото Българитѣ обвиняватѣ, че прѣдѣла народа си и изманува В. Везирѣ. Този чловѣкъ си присвоива прието да говори въ име на Българскый народъ и да прѣдставлява въ лѣжовенъ изгледъ чувствата на съотечественницитѣ си, за да направя Ферманѣтъ безсилонъ, спередъ желаніето на патрирхитѣ.

„Ный умолявами Великый Везирѣ, въ интересѣ на имперіитѣ, да ся пазя отъ измамѣтъ и отъ прѣдѣлството.“

Ный незнаема отъ дѣ е почерпалъ Курьерѣтъ тѣзи совѣтии които нито да подтвърдимъ нито да опровергаема можемъ, а само бы желали да не подлише такова ятно на народа ни съ обиститицианіето на това що казва поменжыйтъ вестникъ.

Прѣзъ деиѣ си Н. Свѣтѣйшество былъ доль дозволеніе на нашитѣ владыи, ако поканитѣ нѣкого въ Ортакою да е свободенъ да служи, но завчера, както ся научавами, писалъ пакъ до прѣдседателя да не бы да дерзѣтъ на това, ако ги поканитѣ. Не е ли и това една отѣпка напрѣдъ отъ странѣ на Н. Св-ство съ којто нека да ся припозна неговата власть надъ нашитѣ владыи? Ето какво излѣзва отъ празнитѣ прѣговори за спогоженіе! Но интересното е, ще ли Н. Св-ство да спрѣ до тукъ домогнаніята си за да наложи властѣта си или сѣдѣ туй писмо ще послѣдува и друго, и друго а отъ тѣхъ насѣти и нѣщо по съблизително.

Н. Св. извивалъ тѣзи ся постѣпѣкъ съ негодованиято ужъ на Грѣцитѣ за неговѣтъ устѣпчивость — де. И наистинѣ, казватъ че по Фернѣ имало нѣкакѣ си за това шумовениѣ. Тѣй ожно гледамы да си дерѣтъ ризитѣ и асичкитѣ грѣцкы вѣстницитѣ. Но ный ся сумѣвамы да не бы всичко това да е отъ странѣ на грѣцитѣ само джабаоска патардіа и чифутска шашарна, ужъ какво е туй много доль патрика, а ный по давами, та да не накаратъ Българитѣ да ся заветѣтъ да грабѣтъ ужъ това което имъ дава патрирхѣтъ. О, познавами вы хитрующи исчадіа Улисовы. Оцѣнилъ жо Вы е отдавна еще и Римскыйтъ Геній, които е и изрѣклъ надъ своѣтъ вѣчѣ прѣсѣждъ „Бей ся отъ грѣка“ и прѣ.

Разны работы

Мѣстныя вѣстницы обнародовать чрезъ тѣхъ лицъ
свѣдующаго значенія съобщаю.

На публикатам ся додохъ одно по друго извѣстія
за оубѣи економіи, които стахъхъ отъ различни
министерскы отдѣленія, и оуби и ся чо шо и ся по-
казать въ своего време и оубѣи, които ще стануть
до-сегѣ.

Императорското правителство бърза сега да об-
ясни, че според направените сметки бюджетът не
вдържва и няма да предстани дефицит по година
от 520,030 лири.

Да си мисне между насинаа [дълговостъ] всичко о-
пана, което прилича на разноска; да не си мислеть
доходътъ отъ онѣзи источники, които сж изцѣпире-
ни сега или шо сж изцѣпиратъ отсѣтитъ; иай-поелъ
да не сж тѣже на сѣбѣтъ печты, но да "посрѣща и
прѣдстаея дѣйствиелноостътъ въ всичкѣтъ и стро-
гостъ, — таковыи е началото, по което сж опрѣдѣл-
сѣя бюджетътъ. Този бюджетъ шо сж обнародва
прѣдъ идущий Марта.

Тако между доходи́тъ по само по себѣ нѣма разли́чнѣ прѣдположителны доходи, които сѣ отогли между доходи́тъ на тѣзъ годи́шнынъ бюджетъ; не само по се сѣ возо прѣдъ очѣ и увеличеніето на расходетвеннѣ доходи въздѣтвіе на въведеніята или на нѣтъ да сѣ введатъ увеличеніа за пораснѣніето на доходи́тъ отъ сѣмрѣніето на расходѣтъ; по само по се сѣ сѣмѣтлнѣ и суммѣтъ, които по се отгварѣтъ отъ крайно́тъ все въздѣтвіе на тѣзъ увеличеніа; не само по се сѣ сѣмѣтлнѣ и доходи́тъ отъ уредженіята на тѣхноу́тъ, при всички чѣ тѣзи источннѣ по увеличатъ значително доходи́тъ на императорскѣ хазнѣ; но ещо сѣ сѣ мнѣлн между разноснѣтъ и лихвѣтъ и капиталѣтъ на третѣтъ серіѣ отъ послѣднѣтъ заемъ, който по сѣ е довлѣтен на правителството.

Това съдѣніе, за което съм длъжен на високото и патриотическото побужденіе на Н. В. Султана, е единъ новъ залогъ за доброто положение на финансите: то налага на всички овъзи, които иматъ патриотизмъ, припнатъа obligation да си молятъ за продълженіето на честитиѣ дни на неговия високаъ принципалъ.

Рускитѣ вѣстиии извѣстѣвахъ отившиѣ чо Ап-
тохійскійгъ патриархъ былъ распротилъ о ружа
иша въ Русіѣи да проси помощи, подѣ прѣлгогъ
че до петь хыледы души мюслюмани въ неговѣтѣ Е-
пархіѣи были пріезди христіанскыѣ вѣрж и ся ну-
ждали отъ подкрѣпленіѣ. Сега гладыи пишиѣтѣ че
ишѣи Іерусалимскійѣ патриархъ како ся пачилъ за
сѣбираніѣио на рицаритѣ отъ ордена на Св. Георгіѣи,
въ Русіѣи пратиѣи окружио писмо да иска помощь за
възлагаліѣи ужъ на еднѣи храмъ подѣ гробѣи на Св.
Георгіѣи въ Лидѣи. и за да възбуди милосердіѣио на
рицаритѣи той си позволява да ся опажка отъ фана-
тизма на турцитѣи, за станалитѣи опустошеніѣи и при-
даѣи еше да ся искаѣиѣи така: «въ живиотитѣи въ
контѣи ся нѣмѣиѣи сега патриархіѣи (Іерусалимска)
поради светотатѣиственнѣио разграбленіѣи на по-гнѣ-
ишѣи и доходи до кого другѣио да прибѣиѣи ако
не до рицаритѣи отъ този орденъ?». Остаѣи сега да
видиѣи какоѣи таѣиѣи пѣиѣи богатѣиѣи иша да изми-
си и Цариградскаѣи патриархіѣи, за да прати и тя
въ Русіѣи да проси. Да ли ще можѣи да изработи тя

да прити Честныйтъ поветъ и тѣтъ да по олабѣи, какъ-
шото голодами да ирани топа тука въ Цариградъ?

За забѣлжавашо о ча Византиеъ нѣшто по си
усприхъ да обнародва на нѣколко ужъ гореказаното
на Иерусалимскій патріархъ просемено писмо съслужилъ
да поскъта и да приневолява кождѣтъ поправилъ
тоѣже и обидна за Имъ Православното изповѣданіе
туѣ писмо. Туѣ което показва ясно, отъ одна страна
непримиримостта съгласности на Гръцкото духовно-
ство съ Гръцкитѣ печать и турско полкото за на-
рожденитѣ илѣ отношения къмъ нѣмскитѣ а отъ
друга, безстыдното нѣм споразумѣніе да дѣлѣтъ спѣ-
тѣ и да живѣлѣтъ на чуждѣ счетъ. О, пога ще
си отпиратъ очитѣ на свѣтътъ да видѣ до колко туѣ
дурно писмо го изиграва и ед мѣст и днесъ да го
изиграва !

— Отъ една дописка изъ Гюмюрджинѣ до Неологосъ научаваха ся че този градъ бро-
ялъ около 14,000 жители Османци, Право-
славны (дописникътъ грѣкъ ся поболѣлъ да
каже гърци, защото трѣбало да помене и
Българи, а това той по иска да ся чува)
Ерменци и малко Евреи; ималъ климатъ бод-
ничавъ но былъ съдолищо на киймакъминъ и
на Маронійскыйтъ митрополитъ. Мироніѣска-
та епархія была най-многолюдната, най-про-
изводителната и най-сръдоточната отъ всич-
кы що съставитъ Одринскый Влѣдѣтъ. Глав-
ныя произведенія на мѣстото: земледѣіе,
коприна и вино. Гюмюрджинци ся оплакватъ
че учебникътъ имъ (грѣккы) заведенія не на-
прѣдвали, и че владѣхати имъ ако и грѣкъ
необращалъ на това никакъ вниманіе. А ка-
кво правялъ? Ходялъ редовничко да си об-
нава епархіѣж-тъ и да събира отръденж-тъ
заплатж и да економисва случайникътъ си до-
ходи.... лѣтъ по островытъ Тасо и Симю-
тракъ, а зинѣ по градовытъ Гюмюрджинж,
Макрж и Ферро и че все каквото събиралъ
пспрашалъ го въ си. Горж за да иде нѣко-
га тамъ да си отпочива най-добръ.

Дописникътъ ся обраша най-сетѣ къмъ гръцкыйтъ Силлогосъ въ Цариградъ и прѣдлага му да умоли Н. Св. Патріарха да задѣлжи владицѣтъ по Епархіѣтъ да испращатъ всякъ годишъ на В. Червкъ изложеніе за финансовѣтъ състояніа на учебницѣтъ заведения въ всякъ една общинѣ отъ Епархіѣтъ пмѣ, отъ които изложенія Силлогосътъ щѣлъ да узнава дѣладо пужда за помаганію. — Это една нова и добра напестникъ идея! остава сега да прѣдложимъ другъ нѣкой да турятъ Н. Св. Прѣдседателъ на Силлогоса и тогавъ не само силлогосътъ ще прѣуспѣва въ начинанията си но и въпросиѣтъ съ които обыча да ся занимава той, ще ся рѣшавать по-лесно.

Любопытны и полезны нѣща.

Годишната 1871 която чръзъ боево и бо-
лѣсти, отне животѣтъ на толкозъ хиляды смѣ-
щества ще има да ся похваля и запомни и
съ едно благотворяще откритіе, което има
да даде облекченіе на страждущето чело-
вѣчество и да спаси животоѣтъ на безброй-
но множество. Подвърдяна ся вече и отъ
Парижъ съвършенното излѣчаваніе на неиз-
лѣчимѣтъ до сега болѣе *ранѣ* чръзъ ко-
рытъ на лъвото Кондарапо растяще въ А-
мерикѣ. Три унци (около 25 драма) коры
были доста за излѣчаваніето на единъ стра-
ждущъ. На колко ли други болѣсти които о-
лесителувать днесъ човѣческыйтъ родъ
цѣлѣбытъ лѣкове крые още въ себе си
майката земля или ги храни на погрѣхнѣтъ
си! но кой ги знае?

— Извадрило се на последък едно оръжие, чрез което изрялците (дългачите) могат да си бавят въ воджтъ вжтръ до 50 чяса, пизажринкът на туй оръжие сткозва Тоселъ а оръжието е на речено *Тална Марина*. Опытаніи станали въ Байя сподучили на пълно.

— Досега вече ще ся свършили телеграфичската жонка която има да обземе всичкѣ подслъничжъ. Прѣзъ истеклийтъ Септемврий имаше да ся свърже Кытайскый Самгай съ Японійжъ и съвержътъ станицжъ въ Сибирь. А прѣзъ Ноемврия щеше да ся отвори подводныйтъ телеграфъ между Сингапуръ и Австралижъ, и остава само да ся съедини Японія съ Калифорниѣ за да ся склучи прѣзрядната мрежа.

За кафето

Въ прѣдлѣніята си за хлѣбнѣжѣхъ профессоръ
Догбень казва че кафето въ пьрженіе (пе-
ченіе)о изгубяло много отъ ароматиче-
скійтъ си дѣхъ що нѣа, на което за при-
чинитѣ расправя той подробно, и същѣства
онѣзи конго писатъ да пѣхтъ хубаво кафе
съ ароматическый му дѣхъ, като ще цѣхтъ
кафето да турятъ въ пеклаго пѣколко пар-
ченца отъ квасинитъ хлѣбъ четвъртито изрѣ-
заны. Понеже хлѣбътъ по-похѣва ся затопи
и загниа отъ кафето, тѣ смьхвать като
сфатгерь ароматичныйтъ дѣхъ койго си ис-
парява, отъ кафето. Послѣ тѣзи парченца
хлѣбъ гы смилать наедно съ кафето и тѣй
кафето става по вкусно. На $\frac{3}{4}$ отъ кафе
тура ся $\frac{1}{4}$ парчета отъ сухъ хлѣбъ. —
Кафето като си опече трѣва да ся тура въ
сѣдъ и да ся загуля добрь да не извѣтрива.

СГНХОТВОРЕШЕ.

Омръзихъ ми вече по свѣтътъ да ходѣхъ,
Кукли все да гледамъ, впреахъ какѣто и азъ —
Кукли и маймуни какъ далятъ на мѣста.
Какъ ся гордо перчатъ (като вѣща гайда.)
Азъ ще ви оставя, градове конѣщи,
И ще да оглѣдъ тайно по Загоріе,
Дѣто братство има и сърдца горѣщи,
Дѣто радость има, и растухъ въ горестъ.
Тайно по оѣзи и планины зелени.
Тихъ ми вѣтрецъ вѣе и тага пропрати —
Тихъ азъ не промѣняхъ, съ каща позлатени. —
Мило ми е тайно, съ мѣстѣ просты брата.

За холерата общото мнѣніе иска да каже че е оставила градътъ ни, по докторитѣ все слѣдуватъ еще да забѣлзватъ по нѣколко улары и по 5 до 10 смърти на день. Единъ отъ мѣстнитѣ вѣстници иска да каже че до дѣто на докторитѣ не ся прѣстане платятъ койжто зематъ като стражи на здравіото на вждѣто сж растурени, Холерата илѣна да прѣстане.

Между другими жертвы холеры таковы: направи и между наших тука, ный им да оплакваны ранижъ смърть на доктора Сотиръ Петровъ отъ Самоковъ, ученикъ на Имп. медицинско училище починажъ въ Хасково на 18 Окт. на Педѣлка Бръкаловъ починажъ въ Ортакюю, и най послѣ на Никола Богдановъ починажъ на 26 Ноемв. Всички тѣзи бѣхъ мощи благонадѣжны.

—Отъ Руссо шипятъ на Ибологось та ся оплаквать отъ неродовиостья и несправдливость на карнитискыѣ устройенія Въ Руссо турки карнитиски да ширитъ 11 дена, конто идатъ отъ вѣдѣ Галацъ и Браила а пѣтъ на Свищовъ и Плякопѣ изъивать свободно. „Таковыѣ безытритичавы мѣрки (казуа дописникъта) разумѣва ся вѣско съ вѣдѣтехны.“ Дѣ о само тѣи несправдливость, шо кажежъ нѣкъ съ шекеръ да ѣхъ хранихъ.

— Султанътъ одобрилъ изработениятъ отъ Мустафа Фазиля нашия проектъ за прѣустройство на сждовищата въ Държаниятъ, и сега ея издаде за това Императорско право, което прѣдлежи да ся тури тутакъ си въ дѣйствиѣ.

Това е образец на редовиѣ-тъ притурѣжъ коѣто ще слѣдѣвали да издѣ-
вамы всякъ недѣльнъ и да испрашимы съ
гольмийтъ листъ за прѣвъ идущия го-
динѣ. Тозь пѣтъ мислуватъ само търгов-
ски пѣкочъ свѣдѣнія отъ Цариградскъ-тъ
пѣкъ, коѣто мислимъ за напредъ редовно
да съобщавамы.

ИЗВЪНРЕДНА ПРИТУРКА НА "МАКЕДОНИА."

Цариградъ 22 януаря 1872.

Вчера часътъ около осемъ по турски Т.Т. П.П. Иларіонъ Макаріополскій, Панаретъ Пловдивскій и Иларіонъ Довчанскій пашитъ свещенноначалници и Синодални старци, по царскѣ заповѣди бѣдохъ отдалечени отъ столицѣ и испратени съ нарочитъ параходъ до Измитъ.

Да донескажемъ.

Отъ днѣтъ на служеніето отлѣчени отъ народа тѣхно благородіе Г.Г. Хаджи Иванчо Пенчовичъ, Хаджи Николи Минчовичъ, Димитръ Гешеоглу, Стефанъ Камбуровъ (и Г. Кръстевичъ) бывши членове на приврѣмennyй свѣтъ освѣтъ като не стѣпихъ на комисіята показяхъ ся и противудѣйствиюща на народното желаніе подпомагани отъ репозитивитъ на услуги нѣмъ бывшій писаръ на приврѣмennyй свѣтъ Г-на Балабанова. Този послѣдній показа голѣмъ реніе и не ся умори тичащъ да разна ся потребитѣ свѣдѣнія, по островѣтъ по перж и дѣ не, а въ смѣното вѣрме и да смущава и да лараллипува намѣреніята на старцитѣ да не покажатъ нѣкоя рѣшителность. Отъ поведеніето на тѣзи господа и именни само на тѣзи показа ся прѣдъ свѣтъ че между насъ има партіи я това е което съсила народното дѣло. Дошатъ азыци казувать че поменуитѣ лица (съ исключеніе на Г. Кръстевича) держали дажъ и да ся прѣдставятъ като обвинители на владыцѣтъ прѣдъ правителството. Нѣщо което нѣмъ можемъ да потвърждава.

Завчера въ срѣдъ Т.Т. П.П. бѣхъ повикани на В. Портъ при Н. Выс. Министра на външнитѣ дѣла, дѣто ся намѣрили Г.Г. Хаджи Иванчо, Хаджи Николи, Д. Гешеоглу, Камбуровъ и Кръстевичъ прѣдъ тѣхъ милость. Н. Высочество испитовалъ старцитѣ кои сѣ были овѣзан лица които сѣ ги принудили да служатъ, и когато старцитѣ пѣмали да покажатъ нѣкое частно лице освѣтъ множество тѣмъ испознати лица, Н. Выс. най-послѣ сѣ обѣржалъ кѣмъ присѣтствующитѣ Господа и казалъ: Это че не показватъ лица; но вы сподѣляте ли туй мнѣніе съгласности и одобравате ли тѣзи постѣпки за служеніето? *хаиръ Ефендилъ*, сѣ обади Хаджи Николи и като чухъ протестувахъ и сега протестувамъ, нѣмъ не смѣ на туй мнѣніе казали и другитѣ.

Знаемъ само че тайны свѣщанія ся продававахъ да ставатъ между тѣзи лица и на острова, по повече и въ кмѣтъ на Г-на Хаджи Николи на Куру чешме, а че тѣзи

свѣщанія не сѣ были за добро, туй го показяхъ послѣднитѣ свѣщанія.

Въ четвртѣтъ вечеръ на владыцѣтъ сѣ пратило пѣвѣстіе за да пѣмъ сутринѣтъ ранко на Фантакій въ домѣтъ на Н. Выс. министра на външнитѣ дѣла. Този вечеръ е имало пакъ тайно свѣщаніе въ домѣтъ на Хаджи Николи, дѣто присѣтствовашъ и необходимитѣ Г. Балабановъ. Тука кѣсно вечерѣтъ е былъ повиканъ и Н. Прѣосв. Светоловечскій, когото хаджи Иванчо Ефендилъ като теглѣтъ на странѣ говорилъ му е много.

Вчера въ петѣтъ сутринѣтъ рано Т.Т. П.П. свѣзли въ домѣтъ на Н. Выс. и свѣлъ единъ разговоръ около три часа все пакъ върху това което и завчера. Н. Выс. отишелъ до обѣда, заповѣдалъ же да гостятъ и владыцѣтъ, а свѣлъ обѣдъ ся вържалъ пакъ прѣдъ и свѣлъ единъ часъ пакъ разговораніе обилилъ нѣмъ най-послѣ че царскѣтъ заповѣди о да ся удалечатъ отъ столицѣтъ за дестина дѣла.

Свѣлъ извѣстіето за испрашаніето на владыцѣтъ, отъзп които сѣ намѣрихъ на Екзархіѣтъ приброхъ писмата и други документи що имаше у писаря Г-на Балабанова, затворихъ ги въ единъ долапъ който и запечатяхъ съ три печата, поставихъ Н. Прѣподобіе Оца Викторъ да стои въ Екзархійскій домъ и ся разидохъ. Прѣдъ да ся разидемъ на Екзархійскій домъ донесохъ единъ телеграмъ отъ Сръбскѣтъ община, който честити на владыцѣтъ служеніето нѣмъ и изъявава своето одобреніе за тѣзи постѣпки.

— Когато нашитѣ владыци были при Н. В. Серверѣ паша, Н. Св. Патріархъ Антипъ е былъ при Н. Выс. Великий Везиръ на едно съ други двамъ владыци. Гръцкѣтъ вѣстипоп казватъ че былъ пориканъ и той отъ Н. Выс. за да му ся говори върху Българскій вѣпросъ.

Н. Высочество угѣшилъ старцитѣ, далъ нѣмъ добры надѣжды за скорото свършваніе на вѣпроса и за тѣхното вращаніе, далъ нѣмъ и около 50 лпри за разноски като нѣмъ казалъ да ся негрыжатъ за разноски, че той ще нѣмъ нѣбави еще, но сега това ся намѣрило при него. Свѣлъ това дозволѣлъ нѣмъ да направятъ нарѣчванія за потребитѣ си нѣща, които сѣ обѣмалъ да нѣмъ испрати. Като настанѣлъ часѣтъ Т.Т. Прѣосв. ся качватъ на колата сѣ придружени отъ единъ чиновникъ отиватъ на топханѣтъ, дѣто ги чакалъ нарочитъ вапоръ, въ който сѣ навезли и отплавали за Измитъ.

При отпрашаніето на Т.Т. П.П. не ся сѣ намѣрило никой другъ освѣтъ Г-на Хаджи Гюроолу който ги е испратилъ и на когото тѣ направили порѣчваніята си.

— Понеже бывшитѣ писаръ на св. синодъ и приврѣмennyй свѣтъ муадрословскій

Г. Г. М. Д. Балабановъ Фанариотскій, недоволенъ съ заплатѣтъ що получавалъ отъ Българскій народъ по 20 Т. лпрички на мѣсецъ, за тѣзи си службѣ, но пріеълъ еще служеніето да бѣде пощадѣнъ на Гръцкото и друго посолство отъ Ортакю до Перж и рапортьоръ ни Т.Т. Сіятелство Българскѣтъ князове въ островъ Халкы, смѣренитѣ и безсѣножны, спорѣдъ неговото казваніе, цариградскы българи рѣшили да му ладѣтъ собственитѣ му събогы въ рудѣ ему во еже неспразднати маромъ жгѣтъ свой отъ Екзархійскій домъ.

— Пловдивската община благоволила и тя да свѣтъче отъ гърбѣтъ на негово благородіе Г-на Балабанова прѣдставителскѣтъ мантиѣ съ който бѣше го обѣмалъ прѣдъ народный съборъ като недостойнъ да яноси и тѣмъ го остана за напредъ въ наготѣтъ на неговѣтъ ничтожность.

— Казватъ че едно високо православно лице, не отъ грѣцкѣтъ народность въ Цариградъ като видѣло не отложното намѣреніе на Вселенскійтъ патріархъ за да изверже Българскѣтъ владыци, прибрѣзало да нѣмъ пратече на помощь и ходило при прѣдебывшитѣ Вселенскій Григоріа да го помоли да иде да събере умѣтъ на сегашнитѣ Вселенскій Антипа да не прави това, сѣрѣтъ да не извержава Блг. владыци зашто отъ него нѣма да изѣде добро за черквѣтъ. Ако това е истина тѣзи постѣпки на това високо лице потвърждава еще единъ пакъ изреченіето: наши же люди крѣпкы заднѣтъ умомъ."

— Дошло и отъ Русенскѣтъ община единъ телеграмъ до нашитѣ свещенноначалници отъ който нѣмъ благодарятъ за служеніето нѣмъ и исказватъ своѣтъ съгласность въ мнѣніето съ Цариградскѣтъ Българи и неотлѣжваніето сѣ отъ Т.Т. Прѣосвещенство. — Това заявленіе на единъ отъ найпервитѣ българскы общины, туря ва *тулика* прѣдводителя на голѣмѣтъ оппозицій състоящъ отъ цѣлы чѣтыри души противу чѣтыри милиона души. Питаніе ся ражда: яко негово благородіе не знае истинското израженіе на мнѣніето ни то на своитѣ съграждане дажъ то кое мнѣніе прѣдставлява като противно на това което цѣлъ народъ заявява? и въ името на кое право противудѣйствиува той съ всякакви не простителны срѣдства на желаніето на цѣлъ народъ и на опрѣдѣленіята на Имп. Ферманъ и ся мѣни мимо възѣтъ на правителството и мнѣмно народното желаніе да ладе на вѣпросѣтъ единъ край какъвто неговитѣ интересы му присѣтъгувать и чужды винушенія му диктувать. Но тѣмъ тожкозъ.

Редакторъ и издатель П. Р. Славейковъ

Amoracid
Vinaigre